

de duminică, pentru ca să nu pățim și noi ceea ce a pățit Toma.

Există o motivație profundă pentru care Toma nu s-a învrednicit să-L vadă pe Hristos din prima zi. Așa cum tâlcuiește Cuviosul Teofilact, Toma era șovăitor și considera imposibilă Învierea lui Hristos. Așadar, el nu ajunsese încă la o asemenea stare duhovnicească încât să-L vadă pe Hristos înviat. Hristos Se arăta celor aflați într-o stare duhovnicească corespunzătoare, pentru ca arătarea Sa să reprezinte pentru ei mântuire, nu iad. Se pare însă că Toma nu ajunsese încă la maturitatea duhovnicească cerută de o asemenea împărtășire.

De altfel, faptul că Hristos a întârziat o săptămână până să i Se arate lui Toma a însemnat că i-a lăsat acestuia timp pentru a se pregăti. Hristos a amânat apariția în fața lui Toma „pentru ca să fie învățat de ceilalți ucenici, iar cele auzite să-l facă mai râvnitor și, în viitor, să-l facă mai credincios” (Cuviosul Teofilact).

După ce Toma s-a pregătit în mod corespunzător, în momentul apariției lui Hristos, el s-a făcut teolog și a mărturisit: *Domnul meu și Dumnezeuul meu* (Ioan 20, 28). Aceste cuvinte arată certitudinea sa privind cele două firi ale lui Hristos unite într-un singur ipostas, pentru că Domn desemnează firea omenească, iar Dumnezeu, pe cea dumnezeiască, și amândouă aceste firi sunt unite în Hristos înviat din morți (Cuviosul Teofilact).

Așadar, Toma nu a fost necredincios în sensul ateismului, ci în sensul că nu era în stare să primească credința prin vederea de Dumnezeu. Pentru multă vreme, el s-a aflat la treapta credinței „din auzite”, dar după aceea a ajuns la credința ce se naște din vederea de Dumnezeu. Există așadar o mare diferență între ateu, care este un om împotriva lui Dumnezeu, și cel necredincios sau cel neîncrezător, care își are credința din auzite, nu din vederea de Dumnezeu.

Sursa: cuvantul-ortodox.ro

PROGRAMUL LITURGIC

Sâmbătă 29 aprilie	18:00	Vecernia și Litia
Duminică 30 aprilie	08:00	Utrenia și Sfânta Liturghie Ap. Fapte 6, 1-7; Ev. Marcu 15, 43-47; 16, 1-8; glas 2, voscr. 4 → Duminica 3-a după Paști (a Mironosițelor)

Pentru versiunea digitală și extinsă a buletinului, abonați-vă pe sfantul-ilie.ro.
Strada Doamnei, nr. 18, Sector 3, București

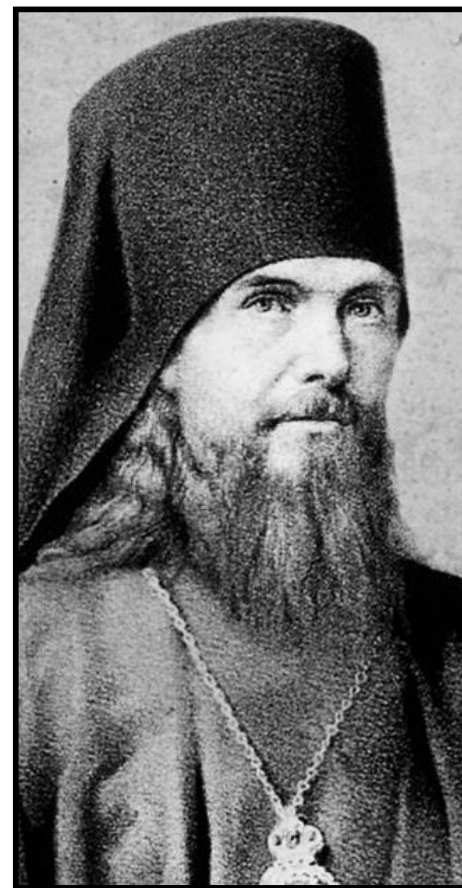

BULETINUL PAROHIEI

SFÂNTUL ILIE - HANUL COLȚEI

„Adevărat, adevărat zic vouă că dacă grăuntele de grâu, când cade în pământ, nu va muri, rămâne singur; iar dacă va muri, aduce multă roadă.” – Ioan 12, 24

Nr. 484 / 23 aprilie 2023

SFÂNTUL
TEOFAN ZĂVORĂTUL
1815 - 1894

NU FI NECREDINCIOS, CI CREDINCIOS!

Oare n-am auzit cu toții de curând această poruncă pe care ne-a lăsat-o Domnul: *nu fi necredincios, ci credincios*? Ce am făcut noi când ne-am pregătit de Împărtășanie? L-am așteptat pe Domnul. O săptămână întreagă ne-am chinuit, o săptămână întreagă ne-am tulburat de nedumerire – Se va milostivi de noi Domnul, ne va ierta și ne va da să-L gustăm? Ne-am spovedit și am făgăduit să nu-L mai jignim. Pentru această făgăduință, El a venit la noi prin Sfintele Taine, ne-a dat nu numai să-L pipăim, ci să-L și gustăm, și prin această milostivă lucrare a Sa pare a spune fiecăruia dintre noi: „Mă dau ție, gustă și vezi – însă ia seama, îndeplinește-ți și tu făgăduința: nu fi necredincios, ci credincios”.

Fiecare să-și amintească ce a făgăduit Domnului la spovedanie și să-și repete cât mai des singur: nu fi necredincios, ci credincios. I-ai

făgăduit Domnului că vei fi înfrânat? Să fii înfrânat. I-ai făgăduit că vei fi cu luare-aminte față de nevoile altora? Așa să și fii. I-ai făgăduit că vei împlini cu evlavie faptele bune credințe la biserică și acasă? Să le îplinești. I-ai făgăduit să nu ții ranchiună, să nu invidiezi, să nu te superi, să nu te mândrești, să nu osândești? Să nu faci nimic din toate acestea. Îndeobște, orice ar fi făgăduit Domnului cineva, în toate cele cu pricina să nu fie necredincios, ci credincios.

Fiecare știe, bineînțeles, că așa și trebuie. Totuși, fraților, este mare nevoie să vă amintesc de lucrul acesta, pentru că la noi domnește un obicei ciudat: atâta timp cât este post, suntem serioși, iar cum trece postul, începem să dezlegăm la toate – și încă la o asemenea scară largă de parcă nu ar fi în asta niciun păcat. Sfânta Biserică nu se așteaptă ca în Săptămâna Luminată a Paștilor cineva să se dedea vâltorii patimilor și poftelor necurate.

Îndată ce a trecut însă această săptămână, prin pilda sa Sfântul Apostol Toma le pune unora întrebarea: „Ei, ați rămas credincioși Domnului în săptămâna ce a trecut?”, iar altora le dă lecția: „Luați seama, și de acum înainte nu fiți necredincioși, ci credincioși”.

Cât timp a fost post, n-am făcut altceva decât să dăm făgăduință și să ne adunăm puterile. A trecut postul, și acum se deschide arena pentru lucrarea noastră, cu puterile pe care și le-a adunat în vremea postirii,

potrivit planului pe care fiecare și l-a făcut atunci. Și să iasă fiecare la lucrul său și la lucrarea sa, și să-și arate puterea și iscusința. Vremea postului este vreme pentru a deprinde nevoința... Domnul ne-a adunat în biserici, ne-a învățat, ne-a înțeleptit, ne-a tămăduit rănila, ne-a sfârâmat lanțurile, ne-a îmbrăcat cu toate armele trebuincioase – și iată că acum ne scoate la luptă. Așadar să ținem piept cu bărbăție și în unire. Ce laudă se cuvine ostașilor dacă ei, atunci când sunt scoși la luptă după ce au fost instruiți cum trebuie, aruncă armele și se predau dușmanilor? Ce laudă ni se cuvine și nouă dacă, după o asemenea purtare grijă față de noi, ne vom da iarăși pe mâna patimii de prima dată când se ivește – și asta după ce cu atât de puțină vreme în urmă am zis: „Nu voi mai păcătui!” și am auzit: *nu fi necredincios, ci credincios!*

Fiecare are patima sa: va începe aceasta să-l tulbure, ei să-i și țină piept.

Vei ține piept, vei fi credincios; nu vei ține piept, vei fi necredincios. Pe măsură va fi și lauda, pe măsură va fi și rodul! În cartea Apocalipsei i se spune unuia dintre îngerii Bisericilor: *fii credincios până la moarte și îți voi da ție cununa vieții* (Apoc. 2, 10).

Așadar, dacă nu vei fi credincios, nu vei primi viața. Vedeți, zice: fii credincios până la moarte, nu cum facem noi — postim puțin și credem că am făcut tot ce trebuia, că ne-am răscumpărat toate păcatele și am

primit îngăduință să trăim după bunul plac tot anul. De fapt, când am postit și ne-am pregătit de Împărtășanie încă nu am făcut nimic, ci doar ne-am pregătit să facem. Când cineva, după ce și-a cercetat grădina sau ogorul și a găsit acolo rădăcini de ierburi dăunătoare, zice: „Cutare și cutare rădăcini, cutare și cutare ierburi trebuie smulse”, nu a făcut încă nimic, ci doar și-a trasat planul a ceea ce are de făcut. Și noi, când postim, ne pregătim de Împărtășanie și ne mărturisim, nu facem altceva decât să ne recunoaștem păcatele și patimile și să luăm hotărârea de a le dezrădăcina, iar la dezrădăcinare trebuie să purcedem printr-o osteneală aparte, nouă, pentru care vremea potrivită vine acum. Cel mai bine și mai lesne este de făcut asta când patimile cu pricina se răcoală – fiindcă atunci când ele nu se răcoală nu știi de ce să te apuci, așa cum în grădină nu știi ce trebuie să smulgi atunci când rădăcinile cele rele sunt ascunse în pământ. Lasă să fie acum vremea pătimilor și acestea să se întărească și ia-le cu mână tare, smulge-le și aruncă-le dincolo de gardul inimii, și fă aceasta cu bucurie, știind că astfel îi arăți Domnului, Care știe toate, credincioșia ta nefățarnică, și nu te lăsa pradă patimii, oricât de lingușitor s-ar apropia.

Așa, așa, fraților, luați seama cu grijă cum umblați, nu ca niște neînțelepți, ci ca cei înțelepți,

răscumpărând vremea, *căci zilele sunt rele* (Efes. 5, 15-16).

Zilele rele sunt cele în care sunt mai multe sminteli. A le răscumpăra înseamnă a nu ne lăsa pradă ispitei smintelilor.

Răscumpărați, deci, vremea ce vine în acest fel, pricepând că aceasta este voia lui Dumnezeu. Făcând așa, veți împlini negreșit ceea ce dorește și așteaptă Domnul de la fiecare dintre voi: *nu fi necredincios, ci credincios*. Amin!

Sursa: cuvantul-ortodox.ro

PĂRINTELE HIEROTHEOS VLACHOS

CREDINȚA DIN AUZITE ȘI CREDINȚA DIN VEDEREA DE DUMNEZEU

Atunci când a avut loc prima arătare a lui Hristos către ucenicii Săi, Sfântul Apostol Toma nu era de față. Cu toate acestea, și el s-a învrednicit de vederea lui Hristos după opt zile, adică în duminica următoare (Ioan 20, 24-30).

După cum spune Sfântul Grigorie Palama, de obicei Hristos Se arăta ucenicilor atunci când aceștia erau strânși laolaltă. De aceea, nefiind de față, Apostolul Toma nu a putut să-L vadă și el. În duminica următoare însă, atunci când se afla printre ceilalți, s-a învrednicit și el să aibă parte de această mare experiență. Prin urmare, suntem sfătuiți să nu lipsim de la întâlnirile